

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimats fills: aquest matí, a les 11. La mare s'ha alçat
per a posar uns mots a la carta adjunta. No ha tingut temps
de fer la carta especial promesa, perquè ja m'he de bell
tornar a l'apartament de net, i no ha tingut temps. Per altra
banda tampoc no valent deixar per a demà l'adreçar
la felicitació a la Rosa, perquè enent d'immense, en per-
diem dues dates, i la felicitació es rellina a diferents
Pere: quan t'avis a escriure dedica uns mots es-
pecialment a la Mare. Si veies com es queda de trist
quan, després de llegir una carta vostra, no li trobe
ni una sola paraula que li hagi estat escrita per a ella
especialment, et faria llàstima. Mai voldria, a ben re-
cor, el que ha arribat a patir; de quin esplet de veu
fai' ha arribat a donar pulvis; en renunciament a
que s'ha retret per amor a tots; el reny, la necessitat
i el caràcter amb que ha sabut fer front a totes les
situacions. I tot per amor; per amor a tu i al Joan;
per amor a mi, ^{tant} com a la Rosa i a aquest
moment de Sant Jordi que ja no la deixa viure. Tot
el dia coneix per tots. El trobe tan preciós al Príncep
que pensa: "patres "entregare" mare a la Rosa"; "qui la
deu cuidar," ella encara donaria abast per a dedi-
car. En els seus capteniments i això que porta una illa.
Ja, com no en poden tenir ni la més lleu noció. La
vida ha fet un canvi tant absolut, que els afanys
a que alguns homes poden comparar-se als replets
durant la guerra, amb la diferència de que allho-
res et subministraven diners i homes amb "intercanvi"
trovelles aliment. Ara es ven de tot, per tot, amb
un abundar impudic, però homes arriben a perdre
tenir de tot els "privilegiats": mentre un quants
aparellen fortunes d'escàndol, la immensa f una
faria para den hi ajut per a subistir. Només et
diré que en el que va d'aquí vint una desena
mensual d'aprox 9000.- pesetes. Les arriben a quèper

pero que no rebraument no em podria fer la "tarea"
 del estalvi, ni no que no hi he pogut dedicar un
 centim més per acabar detalls que m'hauria fet la
 il·lusió d'entendre aquest any. És clar que a no-
 nettes no em manca res, però penso ah que ~~no~~
 no teneu un inquiet com el que jo, gràcies a Déu,
 gaudixo, com ho deuen pensar. I són els mes,
 com ja deus comprendre.

Enfin, doncs, a la mare. Diques, li
 (i tu també, Poma) coses que ningú per ella no
 fa. Fa que la vida espiritual nostra és tan li-
 mitada, tan seclora, tant íntima, contribuïm
 amb les nostres paraules a que pugui ésser més
 íntima. Hi faem un bé, que Déu no ha pogut i
 jo m'en sentiré grat. Ho necessito. M'humilie
 una única demanda ho així, però femos-en
 aires. ~~jo em demano per a que la cosa~~
 no falli. Fincament aquanta ~~molts mes del que~~
~~jo~~ en sem amp li permeten ^{peno} qualque des-
 us moral, l'adapora; mer que l'física, ho pots
 creure. Fiquen bons moments amb ella, doncs,
 i perdonen el tò d'aperta "quena de caritat"
 que us demano.

Almenys fareu fotos, que incloure en
 la proxima. Doni me in tres dies, de l'any jun-
 nt, que no recordo haver trobat. Una es de la Mare
 i en Fran. queden molt bé. curri, el roser que s'uen a la
 culum me, ja arisa a dalt de la trunna de la pèpela.
 L'altre es de la "maneta" i el Fran, davant de cura.

Duro unit amb un cardialínxim alvas
 per varietes, ah i molts helans per a en Raimond

Calolés